

ФАКУЛТЕТ: Универзитет у Београду – Филозофски факултет
Број захтева: ЗЈ 05-2/7 бр. _____
Датум: 04.03.2022. године

Образац 2

СЕНАТУ УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ
- ПОСРЕДСТВОМ ВЕЋА НАУЧНИХ ОБЛАСТИ ДРУШТВЕНО-ХУМАНИСТИЧКИХ НАУКА -

ПРЕДЛОГ ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ РЕДОВНОГ ПРОФЕСОРА
(члан 75. Закона о високом образовању)

I – ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ ПРЕДЛОЖЕНОМ ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ РЕДОВНОГ
ПРОФЕСОРА

1. Име, средње име и презиме кандидата: ГОРДАН (МИЛЕНКО) МАРИЧИЋ
2. Ужа научна, односно уметничка област за коју се наставник бира: КЛАСИЧНЕ НАУКЕ
3. Радни однос са пуним или непуним радним временом : ПУНО РАДНО ВРЕМЕ
4. До овог избора кандидат је био у звању ВАНРЕДНОГ ПРОФЕСОРА
у које је први пут изабран 04.02.2014. ГОДИНЕ
за ужу научну област /наставни предмет КЛАСИЧНЕ НАУКЕ

II - ОСНОВНИ ПОДАЦИ О ТОКУ ПОСТУПКА ИЗБОРА У ЗВАЊЕ

1. Датум истека изборног периода за који је кандидат изабран у звање 01.02.2024.
2. Датум и место објављивања конкурса 05.01.2022. године „Послови“ Националне службе за запошљавање, 10.01.2022. године сајт Филозофског факултета и сајт Универзитета.
3. Звање за које је расписан конкурс РЕДОВНИ ПРОФЕСОР

III – ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ ЗА ПРИПРЕМУ РЕФЕРАТА И О РЕФЕРАТУ

Назив органа и датум именовања Комисије: Изборно веће Филозофског факултета
24.12.2021. године.

1. Састав Комисије за припрему реферата:

Име и презиме	Звање	Ужа научна, односно уметничка област	Организација у којој је запослен
---------------	-------	--------------------------------------	----------------------------------

- 1) Др Војислав Јелић, редовни професор, историја хеленске књижевности, Филозофски факултет у Београду
 - 2) Др Ненад Ристовић, редовни професор, класичне науке, Филозофски факултет у Београду
 - 3) Др Милена Јовановић, редовни професор у пензији, Филолошки факултет у Београду
2. Број кандидата пријављених на конкурс: ЈЕДАН
 3. Да ли је било издвојених мишљења чланова комисије: НЕ
 4. Датум стављања реферата на увид јавности 07.02.2022. ГОДИНЕ
 5. Начин (место) објављивања реферата: сајт Филозофског факултета у Београду
 6. Приговори: /
IV – ДАТУМ УТВРЂИВАЊА ПРЕДЛОГА ОД СТРАНЕ ИЗБОРНОГ ВЕЋА
ФАКУЛТЕТА: 25.02.2022. године

Потврђујем да је поступак утврђивања предлога за избор кандидата др Гордана Маричића у звање редовног професора вођен у свему у складу са одредбама Закона, Статута Универзитета, Статута факултета и Правилника о начину и поступку стицања звања и заснивање радног односа наставника Универзитета у Београду.

ПОТПИС ДЕКАНА ФАКУЛТЕТА

Прилози:

1. Одлука изборног већа факултета о утврђивању предлога за избор у звање;
2. Реферат Комисије о пријављеним кандидатима за избор у звање;
3. Сажетак реферата комисије о пријављеним кандидатима за избор у звање;
4. Доказ о непостојању правоснажне пресуде о околностима из чл.72.ст.4. Закона;
5. Потврда да предложеном кандидату није изречена мера јавне осуде за повреду Кодекса;
6. Изјава о изворности;
7. Други прилози релевантни за одлучивање (мишљење матичног факултета, приговори и слично).

Напомена: сви прилози, осим под бр. 4.и 5. достављају се и у електронској форми.

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ
ВЛ/ПС 05/4-02 бр. 319/1-III/3
25.02.2022. године

На основу члана 75. став 2. Закона о високом образовању («Сл. гласник РС», бр. 88/17, 73/18, 27/18- др. закон, 67/19, 6/20 др. закони, 11/21-аутентично тумачење, 67/21 и 67/21- др. закон) и члана 227. став 2. алинеја 3. Статута, Изборно веће Филозофског факултета, на својој III редовној седници, одржаној дана 25.02.2022. године, на предлог Комисије, донело је следећу

О Д Л У К У

Утврђује се предлог одлуке да се **др Гордан Маричић** изабере у звање РЕДОВНОГ ПРОФЕСОРА за ужу научну област КЛАСИЧНЕ НАУКЕ, тежиште истраживања: АНТИЧКА КЊИЖЕВНОСТ, са пуним радним временом, на Одељењу за класичне науке, на неодређено време.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

Филозофски факултет у Београду је на основу предлога декана Факултета и Одлуке Изборног већа Факултета о расписивању конкурса, објавио конкурс за избор у звање редовног професора, за ужу научну област КЛАСИЧНЕ НАУКЕ, тежиште истраживања: АНТИЧКА КЊИЖЕВНОСТ, због потребе Факултета, Одељења за класичне науке.

Изборно веће Филозофског факултета, на седници одржаној дана 25.02.2022. године, разматрало је Извештај Комисије за припрему извештаја о пријављеним кандидатима, и утврдило да предложени кандидат др Дарко Тодоровић испуњава све услове прописане чланом 74. и 75. Закона о високом образовању ("Сл. гласник РС", број 88/17, 27/18, 73/18, 67/19, 6/20, 11/21 и 67/21), чланом 135. Статута Универзитета ("Гласник Универзитета у Београду", број 201/18, 207/19, 213/20, 214/20 и 217/20), као и услове прописане Правилником о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду, па је донета одлука као у изреци.

Доставити:

1x Универзитету у Београду
1x др Гордану Маричићу
ВЕЋА
1x Одељењу за класичне науке
1x Стручном сараднику за радне односе
1x Одсеку за правне послове
Синани
1x Архиви

ПРЕДСЕДНИК

Проф. др Данијел

**Изборном већу
Филозофског факултета
Универзитета у Београду**

На седници Одељења за класичне науке, одржаној 09.12. 2021. предложени смо, а на редовној седници Изборног већа Филозофског факултета, одржаној 24. 12. 2021. године, изабрани у стручну комисију за припрему реферата о кандидатима пријављеним на конкурс за избор једног редовног професора за ужу научну област КЛАСИЧНЕ НАУКЕ с тежиштем истраживања: Античка књижевност, с пуним радним временом.

На конкурс објављен у огласним новинама Националне службе за запошљавање РС „Послови”, бр. 967–968, од 05. 01. 2022. пријавио се један кандидат, др Гордан Маричић, ванредни професор на Одељењу за класичне науке Филозофског факултета у Београду.

После прегледане конкурсне документације подносимо Већу следећи

И з в е ш т а ј

Биографски подаци

Гордан (Миленко) Маричић рођен је 18. 11. 1964. године у Београду, где је завршио основну („Владислав Рибникар”) и средњу школу (Осму, данас Трећу гимназију). На Филозофском факултету у Београду, на Одељењу за класичне науке, дипломирао је 1989, а на Факултету драмских уметности у Београду, на Одсеку за драматургију, 1994. године. Магистарски рад *Типологија сатирске драме – антички развој и нововековна рецепција* одбранио је 1994 – ментор проф. др Мирон Флашар – на Одељењу за класичне науке на Филозофском факултету. Докторирао је на истом Одељењу дисертацијом *Антички мотиви у драмама Јована Христића и Велимира Лукића* 1999. године: ментор проф. др Војислав Јелић.

Маричић је запослен на Одељењу за класичне науке Филозофског факултета у Београду на коме је биран у наставна звања асистента (1995), доцента (2000–2014) и ванредног професора (2014–). Његова библиографија садржи 104 (књиге, чланци, преводи, прикази, критике) рада и један за објављивање примљен рад.

Др Гордан Маричић се у свом научном раду у последње четири године бавио везама између античке и српске поезије и драме, проучавао античку драму и реторику, бавио се превођењем и коментарисањем римских песника, превео *Антигону* Жана Ануја с француског.

Gordan Maričić, Sofokle i njegova *Antigona*: stvaralac i tragedija kroz vekove, NNK Internacional, Beograd 2020, 225 strana, ISBN: 978-86-6157-092-6.

Монографија представља својеврсно двокњижје, будући да њен први део чини значајна и обимна студија о Софоклу, Софокловој *Антигони* и њеној рецепцији, да други део нуди нов, изванредан превод ове Софоклове драме на српски језик, опремљен садржајним коментарима. У уводној студији Маричић се позабавио великим бројем тема (*Софокле, сликар атинског процвата*, стр. 5–15; *Драме*, стр. 17–96, *Мит и драма*, стр. 97–101; *Рецепција Софоклових драма*, стр. 103–108; *Нововековна рецепција Софоклове Антигоне*, 109–123; *Антигона у XXI столећу*, стр. 125–129; *Антигона кроз векове*, стр. 131–140; *Антигона на филму*, стр. 141–142; *Антигона у другим уметностима*, стр. 143), те тако показује да њена сложена структура верно осликава сву комплексност феномена који се везују за најпознатију античку хероину. Аутор ове монографије читаоца прво пажљиво води кроз готово недокучив лавиринт интертекстуалних и поетичких веза Софоклове *Антигоне* с другим његовим драмама, потом с дргим *Антигонама*, и, на крају, показује сву раскош њеног нововековног мултимедијалног живота (поглавља *Антигона на филму* и *Антигона у другим уметностима*). Тако Маричић широким потезом и сигурном руком отвара пред нама читав један низ непрегледних тумачења *Антигоне*, те као прави, врсни драматург припрема читаоца за најважнији део монографије – нов превод. Ауторова одлука да превод буде прозни допринела је природности и гипкости његовог израза, па тако Софоклов гениј оденут у српско рухо проговара из сваке Маричићеве реченице. Наша култура је овим одличним преводом добила изванредну могућност да изнова успостави живи дијалог с ремек-делом античке књижевности.

Гај Валерије Катул, *Мрзим и волим. Изабране песме. Избор, превод с латинског, предговор и коментари: Гордан Маричић и Јована Раденковић, Српска књижевна задруга, 2018, 168 страна, ISBN: 978-86-379-1373-3.*

Ову монографију Маричић је саставио у коауторству с Јованом Раденковић. На 168 страна српској културној јавности представљен је нов превод Катулових најзначајнијих

песама (стр. 3–86), којем претходи садржајан и обиман предговор *Катула ће сви читати!* (VII–LXIV), а прате га драгоцене Напомене (стр.87–93). Маричић и Раденковићева превели су 42 од 113 Катулових песама (*Carmina*), па су их груписали у три тематске целине: 1) *Роман о Лезбији*: „Мрзим и волим” (стр. 3–42); 2) „Уживасмо посве, шкрабасмо песмуљке” (стр. 43–68); 3) *Дуге песме*: Док, кроз рањену душу, бол је тутњала многа (стр. 69–86). Преводиоци су већ тим екстерним факторима – избором преведених песама и њиховим груписањем – показали да су најпре врло студиозно проучили цео Катулов опус, па тек потом приступили преводилачком задатку. Наиме, њихов избор Катулових песама никако није случајан, већ је проистекао из дуготрајног ишчитавања и, такорећи, срастања са стиховима највећег римског лирског песника. Стога можемо да кажемо да смо овом монографијом добили ако не све што је за Катулом остало, онда оно што је највредније и најрепрезентативније. За Катула се данас на српском говорном подручју није могао наћи бољи тумач-преводац од Гордана Маричића, уз складну сарадњу с Јованом Раденковић, и то из најмање два разлога. Прво, Маричић већ дуже три деценије предано богати нашу средину сјајним преводима античких песника, и друго, Маричић је и сâм песник. Тако, на пример, Маричићеви стихови: „Ридајте, Венере, у плач, Купидони, / и сви људи што сте саучешћу склони” нису само пуки преводи одговарајућих Катулових стихова, већ представљају вредност по себи, постају део наше књижевне традиције. Дакле, у овом случају, чин превођења није била ствар заната, умећа и/или знања, иако је све то несумњиво морало имати улогу у преводилачком процесу, већ пре ванвремени сусрет песника с песником. Отуда та необична аутентичност језичког израза и интимни доживљај тананог поетског титраја којима се не може подичити ни један досадашњи превод Катулове поезије у нас.

Ifigenija Radulović, Gordan Maričić, An Athenian as an emigrant and a foreigner as an immigrant in Athens: the case of Andocides and Lysias, in: S. Vukadinović, I. Radulović, S. Boškov (eds.), “Migrations from Antiquity to the Present Days” –Thematic Volume, Novi Sad: Faculty of Philosophy (2019), 433–444.

У тематском *Сеобе од антике до данас* / “Migrations from Antiquity to the Present Day” зборнику Радловићева и Маричић бавили су се реторима које добро познају, о чему говоре чланци и књига које су о њима написали. Дакле, нова тема са знаним беседницима – *Атински грађанин као емигрант и странац као имигрант у Атини: Андокид и Лисија*. После Грчко-персијских ратова, Атина постаје економски и културни центар грчког света, па и једног дела Медитерана. У њу пристиже велики број

дошљака из других грчких области (пored људи који су, заробљени у ратовима, постали робови), тражи и најчешће ту налази себи боравиште. Тако, са све већим порастом економске и политичке моћи, Атини расту и „империјалистички” апетити, што коначно доводи до избијања Пелопонеског рата. Сукоб између завађених грчких страна, указује и на поделе самих Атињана: „неподобни” су, у кризним политичким приликама којих је у току рата било више, приморани да беже из Атине и да уточиште траже на другим местима. Неки су успевали да се врате у отаџбину, поврате свој некадашњи иметак и друштвени статус. Неки су заувек остајали у туђини.

У раду су представљена двојица савременика исте професионалне оријентације. Андокид и Лисија, обојица силом прилика беседници, имају своје „мигрантске” приче, један као емигрант из Атине, други као имигрант у Атини. Један као богати грађанин из угледне аристократске породице, други као странац, који се, захваљујући производњи и продаји оружја у време ратова, добрано обогатио. Један као учесник хермокопидског скандала, други као жртва терора олигархијске владе Тридесеторице. Андокид и Лисија припадали су опречним политичким опцијама и културолошким правцима, из чега се родила специфична вештина њиховог говорништва. То их је уврстило у тзв. *Александријски канон од десет најбољих*, остављајући потоњим генерацијама књижевне и језичке узор и норме, а историчарима грађу за реконструисање приватног и јавног живота у Атини на крају V и почетком IV века п.н.е.

Гордан Маричић, Жељка Шајин, Мирјана Тодоровић, Читајући наново туђа писма: митски свет Овидијевих Хероида, *lucida intervalla*, 49 (2020), Filozofski fakultet, Beograd, 53–72.

У овом чланку, аутори Гордан Маричић, ванр. проф. др Жељка Шајин (Филозофски факултет у Бањој Луци) и Мирјана Тодоровић (Филозофски факултет у Београду) настојали су да покажу сву специфичност епистоларног стваралаштва Публија Овидија Назона.

Хероиде (Легендарне љубавнице) су комплексно дело у којем готово сваки стих може да изазове сасвим различите асоцијације код читалаца. Осећања својствена елегији Овидије је пренео у фиктивна писма. Непорецив је и утицај старије епистолографије, као и трагедије и реторике. *Хероиде* су једно од ретких дела римске књижевности где су у првом плану жене, а не мушкарци. Своју популарност *Хероиде* дугују Овидију који је створио комплексно дело које читалац може тумачити на много начина, али, истовремено, изазвати критичаре да пробају да их сведу и на један једини.

Ова, можемо се усудити и рећи, бесмртност *Легендарних љубавница* почива на изузетно вештој употреби митова, али и песниковом приказу емотивног стања својих јунакиња. Оне пате једнако као јунакиње грчких трагедија. Упркос рањивости која је видљива, ове жене су храбре, чврсте и спремне да се боре за своје љубљене. Овидијеве митске јунакиње биле су његове савременице, али би могле бити и заљубљене жене из нашег времена. То је свакако један од аспеката коју му је подарио књижевну бесмртност, а коју је песник умео да предосети.

Gordan Maričić, Željka Šajin, Ancient Greeks and Suicide in the Tragedies: Sophocles' Ajax and Euripides' Heracles, *Istraživanja*, Journal of Historical Researches, 31, Novi Sad 2020, 65–76.

Гордан Маричић, заједно са Жељком Шајин, аутор је чланка *Древни Грци и самоубиство у трагедијама: Софоклов Ајант и Еурипидов Херакле*. Самоубиство, упркос томе што је санкционисано и религијским и друштвеним мерама, често је било одговор древних Грка на притиске у оквиру заједнице, било да је реч о одбрани части, страху од срама или о жртви за опште добро полиса или неке интересне групе. Античка драма, за разлику од философа, преносила је центар занимања са самог чина на унутрашњи свет самоубице, на стање духа и на сплет мисли, допуштајући Атињанима да на непосредан начин проживе њихову агонију. Еурипид и Софокле су у својим трагедијама, насталим у две различите епохе, приказали карактер и дух две различите личности, Херакла и Ајанта. Они, суочени са тешким ударцима и емотивним страдањем, заузимају супротне ставове према животу. Ајант је чедо херојског и витешког доба када је Атина била на врхунцу моћи, а његов творац живео је у полету свехеленства, славио херојске победе, веровао у праведни поредак. За разлику од Херакла, Ајант нема правог пријатеља, особу која би га подржала и од самоубилачког наума одвратила. Теукро, његов полубрат није присутан, а и слабији је карактер; Текмеса, колико год била одана, бивша је робиња, а начин на који Ајант с њом разговара открива колико мало психолошке блискости они деле; морнари, Саламињани, свом душом су уз заповедника, али су му ипак подређени. Најзад, да такав пријатељ и постоји, мало би могао да утиче на Ајанта, јер је он проблематична личност, горд, сујетан, тврдоглав и бескомпромисан. Ајант је уистину најусамљенији лик грчке трагедије, те отуда можда и није изненађење да је његово самоубиство једино које је приказано на сцени. Еурипиду, као и његовом Хераклу, све је пометено и доведено у питање. У очају и незнању Пелопонеског рата, „најтрагичнији” има само себе и своје

јунаке. Тек мрвицу славе. Зато његов Херакле има Тезеја, пријатеља каквог Ајант нема. Себи равног јунака који даје моралну подршку и материјалну потпору. Његову реч и савет, иако их прво оспорава, очајава и јогуни се, Херакле на крају прихвата. Прихвата дубински јер је успео да прихвати себе таквог какав је.

Гордан М. Маричић, Жељка Д. Шајин, Јавно купатило на подручју Домавије у светлу рудничке легислативе Римског царства, *Филолог*, Часопис за језик, књижевност и културу, Универзитет у Бањој Луци, Филолошки факултет, Бр. 20 (2019), 597–610.

У овом раду су, Жељка Шајин, велики стручњак и познавалац римског рударства, римске економије и римског рудничког права, као и њен коаутор Гордан Маричић, настојали да прикажу историјат домавијских терми у контексту развоја Домавије и рудничке експлоатације у суседном рудничком дистрикту, као и правни оквир који је регулисао њихов рад и коришћење. Нагласак је стављен на трећу одредбу прве таблице законика рудника Випаске (*Vip I, 3*), која је регулисала рад јавног купатила у највећем рудничком региону Лузитаније и чији превод на српски језик Шајинова и Маричић први пут доносе у овом раду. Одредбе законика рудника Випаске биле су општег карактера и примењивале су се на подручју Илирика. Задатак који су себи задали успешно су завршили. Домавијске терме, пишу они, биле су највећа грађевина на подручју Домавије. Њихов историјат уско је везан за раст и развој овог града. Највероватније су саграђене у време владавине цара Трајана, када је започела интензивнија римска експлоатација сребра и олова у доњем току реке Дрине. Како је растао обим рудничке производње, тако је и Домавија повећавала свој значај, а јавно купатило на њеној територији проширивало своје капацитете. У време највећег развоја Домавије, јавна купатила покривала су простор од укупно 2.122 m², који је достигао величину малих терми у Помпејима. Њихова архитектонска украшеност као и старање о неопходним грађевинским радовима од стране највиших припадника царске администрације који су управљали рудничком администрацијом са седиштем у Домавији, јасно сведоче да су заузимала централно место у животу овог рударског центра. Градска врева и пулс града одвијао се управо овде у свакодневним сусретима припадника рудничке администрације, рудара, колона, римских војника занатлија, трговаца и других становника Домавије.

Гордан Маричић, Жељка Шајин, Дуги живот краља Освалда Велимира Лукића: антика, савременост, политика, *lucida intervalla*, Časopis za klasične nauke, 48 (2019), Filozofski fakultet, Beograd, 175–184.

У овом заједничком раду, Гордан Маричић и Жељка Шајин настојали су да укажу на претенциозност тврдњи о античким мотивима као темељним карактеристикама трагикомичне фарсе у три чина *Дуги живот краља Освалда* Велимира Лукића. Своју пажњу усмерили су на претпостављене везе између његовог дела и античке трагедије, тачније, са Есхиловим *Агамемноном*. Потрудили су се, такође, да прикажу како је шездесетих година прошлог века изгледало политичко позориште, и како је песник, и доцније управник, успео да „протури” такву драму на репертоар Народног позоришта у Београду. Када се рад прочита, постаје нам јасно да су аутори вредно и вешто своје намере остварили. Овај покушај да се још једном сагледа *Дуги живот краља Освалда* Велимира Лукића донео нам је истински нови увид у комад. Из разних „да”, „не” и „можда” аутори су се уверили да би ова фарса била актуелна увек и свуда. Јасно, у маштовитој режији, са разиграним глумцима и иновативним техничким решењима. Наравно, не треба превише рабити реч ’актуелан’ да се не би излизала. Актуелан је сваки комад који је добар. А чини се да *Дуги живот краља Освалда* спада у оне Лукићеве драме које су одолеле времену. Као што ће увек одолевати тоталитарни режими. Тиме овај комад прилази нивоу античких трагедија и ту се успоставља веза која се другим, „спољним средствима” покушавала успоставити. Ипак праву потврду – ако смо комад похвалили као лезедраму – *Дуги живот краља Освалда* чека на позорници.

Gordan Maričić, Željka Šajin, The status of the coloni in the mining district of Vipasca in view of the provisions of the Lex metallis dicta, *Старинар*, 69, Књига LXIX, Београд 2019, 287–296.

У овом раду аутори показују да је *Lex metallis dicta* закон који, и поред фрагментарности, пружа сазнања од непроцењиве важности за истраживање римског рударства. Превасходно, одредбе овог закона откривају индиректни модел експлоатације сребра и олова у доба Царства који је почивао на партнерском односу између фиска и колона, главних носилаца експлоатације. У то пословно партнерство римска држава уносила је имовину, а колон је улагао новчана средства и радну снагу. Продајући колонима рудничке јаме, фиск је обезбеђивао огроман прилив новца у царску благајну, а колони су имали прилику да остварују велику добит. Власништво колона над рудничким јамама било је ипак ограниченог карактера, и то не због обавезе

да са фиском деле руду напола после куповине, већ законском одредбом која је фиску омогућавала поврат власништва у случају напуштања експлоатације на шест месеци. Једно од питања које је остало неразрешено – а чије разрешење аутори нуде у својој хипотези – јесте начин на који је римска држава обезбеђивала велике количине метала неопходних за рад државних фабрика и ковница новца. У складу са новијим научним истраживањима, сада знамо да након куповине рудничких јама колони нису имали обавезу да руду деле напола са фиском. Отуда аутори предлажу могућност да је велике количине метала неопходних за рад државних фабрика и ковница новца римска држава добијала на име закупа државних топионица на тлу рудничких дистрикта, јер су колони, највероватније, плаћали закупнину у готовим производима, сребрним и оловним слицима. Отуда можемо да схватимо велико интересовање фиска за непрестани процес рудничке експлоатације. Уређујући положај, права и обавезе колона, законодавац је водио рачуна и о обичној радној снази, рударима, тако што је ограничио радно време забранивши све активности у рудницима након заласка сунца и током ноћи. Ова мера представљала је прави прогрес у поређењу с временом из доба римске Републике. Финансијску ефикасност, али и правичност целокупног индиректног модела који је настао реформама управе над јавним добрима у доба цара Веспасијана, најбоље потврђује његова успешна примена.

Gordan Maričić, Ifigenija Radulović, Jelena Todorović, Two Radio Dramas of Love, Hate and Revenge, *Istraživanja*, 29, Journal of Historical Researches, Faculty of Philosophy, Department of History, Novi Sad 2018, 176–191.

Гордан Маричић, проф. др Ифигенија Радуловић (Одсек за историју Филозофског факултета Универзитета у Новом Саду) и Јелена Тодоровић (докторанд, Одељење за историју, Филозофски факултет Универзитета у Београду) су аутори рада у којем обрађују два античка мита везана за љубав и мржњу, испричана на савремени начин у две радио-драме Јована Христића и Велимира Лукића, истакнутих српских, односно југословенских драмских писаца из друге половине XX века. Христићев *Орест* и Лукићева *Медеја* баве се темом извршене и неизвршене освете, дајући нам једну нову интерпретацију Еурипидових познатих трагедија, које су много пута рекомпоноване и декомпоноване у књижевној хипертекстуалној историји и критици. Питање освете у ове две радио-драме преплиће се са односом љубав-мржња. У модерном *Оресту* и *Медеји* то питање и тај однос дати су на потпуно другачији начин у поређењу са оригиналним Еурипидовим трагедијама, тако да Христићев Орест на крају одустаје од освете, док Лукићева Медеја освету извршава. Транспоновани у свет

античког мита који је и део наше стварности, само захваљујући звуку, слушаоци катарзично усвајају горку лекцију живота и историје о бесмислености славе и освете, истовремено прихватајући да праштају, али не и да заборављају. Недавна двадесетчетворочасовна Фаброва представа Олимп указује на то колико је антички мит жив, а наше две радио драме које поново треба преслушати и наново снимити. Поставити их на сцену био би још један доказ да савремено доба има сталну и незауостављиву потребу за дијалогом с прошлошћу, без обзира на то да ли је она историјска или митска.

Gordan Maričić – Marina Milanović, *The Tragic Chorus in Ancient Times and Nowadays: Its Role and Staging, Istraživanja, Journal of Historical Researches*, 27, Faculty of Philosophy, Department of History, Novi Sad 2015, 58–68.

О античкој драми, тачније о улози хора у овом жанру некад и сад Маричић и Милановићева писали су у овом чланку и тежили да појасне улогу коју је хор имао у настанку и развоју античке трагедије. Она, с правом то можемо рећи, представља врхунац интелектуалног и уметничког израза грчке цивилизације. Указали су на историјске околности и чињенице везане за постојање хора; писали су о месту хора у грчком друштву и на сцени, као и о његовим карактеристикама. У истој равни овога рада говори се о могућностима оживљавања античке драме, посебно трагедије, на модерној сцени. Аутори су поставили нека важна питања: треба ли тежити што вернијој имитацији или креативној интерпретацији? Које су потешкоће на које редитељ наилази кад мора да реши шта ће учинити са хором? Да ли постоји један, или има више одговора?

Gordan Maričić – Marina Milanović, *For reading, watching and clapping: Sartre's Dirty Hands and Hristić's Clean Hands, Istraživanja*, 26, Faculty of Philosophy, Department of History, Novi Sad 2015, 46–56.

Теми коју је обрађивао у својој докторској дисертацији, Маричић се, у сарадњи с Марином Милановић, вратио у овом чланку. Аутори су се потрудили да покажу колико се и на који начин прожимају судбине ликова двеју драма антиподног наслова у контексту људског сагрешења и испаштања. Анализирали су *Прљаве руке* Жан-Пол Сартра и *Чисте руке* Јована Христића. Понудили су тумачења погрешака трагичких јунака и њихово поређење са ликовима из Софоклове трагедије *Владар Едип*. Осветлили су улогу окружења и њен значај у обликовању људске кривице, као и последице које та кривица оставља на живот драмских ликова.

Гордан Маричић, Ана Шуменковић, Војислав Илић и Овидије: класициста и његова инспирација, *Зборник Матице српске за класичне студије*, Матица српска, Нови Сад 2015, 167–181.

О утицају Овидија на Војислава Илића заједно су писали Гордан Маричић и Ана Шуменковић. Аутори су показали да је у песмама Војислава Илића, поред низа утицаја античких аутора и дела, изузетно јак утицај Овидија, нарочито тема и мотива из његових *Метаморфоза*. Ове Овидијеве мотиве Илић је делом преузео преко песама руских аутора, нарочито А. С. Пушкина и М. Ј. Љермонтова, а делом се са њима и сам упознао. Овакво и оволико зњање о Овидију и његовом делу несумњиво потврђује Илићево добро познавање античке књижевности. Очигледни су Овидијеви утицаји у Илићевим песмама *Ниоба*, *Мраморни убица*, *Плач Афродите над Адонидом*, *Бајка о јасици*, *Тибуро*.

Ифигенија Радловић, Гордан Маричић, Против Ератостена или како је једно политичко убиство прошло некажњено, *lucida intervalla*, *Časopis za klasične nauke*, 47, *Filozofski fakultet, Beograd* 2018, 55–73.

Аутори рада анализирају Лисијину беседу сачувану у корпусу под бројем 12. Она представља жив опис друштвено-политичких прилика које су настале одмах након рестаурације демократије у Атини, 403. године п.н.е., али и догађаја који су довели до њеног рушења годину дана раније. Беседа *Против Ератостена* је вишеслојна, а допуна је главним историјским изворима, Ксенофоновом *Хеленској историји* и Аристотеловом *Уставу атинском*, с тим што догађаје представља из другог идеолошког угла.

Овим процесом и овом беседом, Лисија је стекао славу као врхунски логограф, поставши узор за чист атички дијалекат у прозном реторском правцу у антици, који је добио име атицизам. Можда је баш због ове беседе Лисија био најкомпетентнија личност да напише *Одбрану од оптужбе за укидање демократије*. У њој брани припадника аристократије који није био умешан у злочине Тридесеторице. Ипак, био је под сумњом, будући да је за време олигархије остао у Атини. Беседа *Одбрана од оптужбе за укидање демократије* представља Лисијин протест против колективне кривице. Овим двема беседама заговарао је да сваки злочин има свог починиоца, и да због тога ниједан злочинац не треба да прође некажњено.

Јованом Раденковић, Гордан Маричић, Катулова *Песма 51* и Сапфин *Фрагмент 31: дијалог или расправа*, *ЕАП*, *God. 13, Br. 2, Beograd* 2018, 529–538.

Аутори у овом раду преиспитују добро познат, али никада до краја растумачен однос Катулове *Песме 51*. и Сапфиног *Фрагмента 31*, са циљем да још једном истакне

поклапања и мимоилажења два текста, као и њихову међусобну условљеност и повезаност. Компаративном анализом текста испитује оне аспекте интертекстуалности који су своју функционалност и значај распарчали у мноштво скривених подслојева, те их тако лишили стега стриктних и искључивих тумачења. Намера је да се открије нови текстолошки простор на којем би се Катул и Сапфа још једном срели и отпочели дијалог. Исто тако, аутори трагају за текстолошким простором, на коме би тај, још давно започети, дијалог песник и песникиња разрешили и окончали.

Два рада с међународног или националног научног скупа

Др Гордан Маричић, др Жељка Шајин, Марко Валерије Марцијал: стварна и измишљена песничка аутобиографија, Антика некад и сад: донети цивилизације и траг антике, 12. међународни скуп, Зборник радова, Друштво за античке студије Србије, Београд 2019, 129–140.

Марко Валерије Марцијал је, попут неколицине гласовитих Шпанаца, дошао у Рим у својим раним двадесетим и стекао углед и славу као један од највећих песника свога доба. О његовом животу се мало зна, а оно најважније читамо у епиграмима. Ако погледамо овај кратки преглед Марцијаловог живота и стваралаштва, намеће нам се мисао да је песник лепо живео и у животу уживао. Чини се да је у њему био глумац који се није дотицао театарске сцене, али који је спремно мењао костиме и целог живота глумио клијента. Песник је био истински, али је волео да се и ту поспе једним финим прахом позерства. И када је засићен и можда мало згађен животом у Риму, отишао у родни Билбилис, брзо је схватио да му нешто недостаје: јер, имао је и он своју сцену. То је био прелепи, разноврсни Рим, који је Марцијал упијао свим својим чулима и претапао у изузетну и разнолику поезију. Ипак, назад се није могло. Атропа је пресекла песникову животну нит. Негде, из полумрака Колосеума, Марцијал нам се поклонио и понео своје књижице у вечност.

Гордан Маричић, Три српска превода Катулове Песме 51. (Никола Вулић, Катарина Антић-Рајчевић и Младен С. Атанасијевић), Међународни научни скуп Антика некад и сад: значај, улога и наслеђе кроз векове, Зборник радова са 11. скупа 2017, Друштво за античке студије Србије, Београд 2018, 155–163.

Којом темом се овај рад бави видећемо већ из његовог наслова. Анализирајући три српска превода Катулове *Песме 51*, Маричић је – поред радова Николе Вулића и Младена С. Атанасијевића – издвојио рад Катарине Антић-Рајчевић као најбољи. Аутор

текста каже да су стихови Катарине Анић-Рајчевић најједначенији, највише је радила на ритму песме, њена лексика је најбогатија. Главна смерница Катулу за Песму 51 била је Сапфин Фрагмент 31. А опет, Маричић пише да, читајући Сапфину или Катулову стиче утисак да, као посматрач, чини део једног правоугаоног троугла. Посматрана је нема и лепа. О њој знамо само да седи и да се слатко смеје. Ипак, на неки чудан начин, песници нас увлаче у песму, односно слику. И ми, као посматрачи, постајемо активни. Макар као сведоци. Слично, мада и помало другачије можемо се осетити и кад гледамо слику *Уметник у свом атељеу* Јана Вермера из Делфта. Ипак и превод песме Катарине Анић-Рајчевић је још увек само скица, тлоцрт. Катулов „атеље”, као онај маистра из Делфта, чека једну истинску песничку и преводилачку слику.

Педагошки рад и ангажовање у развоју наставе

Гордан Маричић предаје на Филозофском факултету у Београду пуних двадесет осам година. Као наставник више предмета на сва три нивоа студија на Одељењу за класичне науке у свим досадашњим студентским евалуацијама био је оцењен високим оценама (врло добрим и одличним: од 4, 42, преко 4, 56, до 5). Као предавач и ментор он је марљив, предан, методичан, одговоран. Уз знање које поседује, често најће и инвентивност, па су му часови живи и занимљиви. Да би повезао антику са савременим светом, Маричићу је од велике користи његово познавање позоришта и филма које је стекао завршивши Факултет драмских уметности. Тако је у могућности да прошири видике својих студената и да, већ на првој години, подастре пред њих мноштво смерница за даљи школски, а потом и научни рад.

Резултати у развоју научног и наставног подмлатка

У периоду од 2014. до 2021. године Гордан Маричић је као ментор учествовао у одбрани 1 докторског рада, 6 мастер радова и 11 завршних и дипломских радова. Као члан комисије учествовао је у одбрани 1 докторског рада, 5 мастер радова и 22 завршна и дипломска рада.

Учешће у стручним организацијама и другим делатностима од значаја за развој научне области

Члан Савета Филозофског факултета и члан Комисије за докторске студије.

Члан је Матице српске.

Гордан Маричић је сарадник на научном пројекту „Антички лексикон са рецепцијом антике код Срба” (у Матици српској, 2009–). Сарадник-истраживач је и на научном пројекту: „Антика и античко наслеђе – нови увиди”, почев од 01.01.2021. године.

Био је један организатора – уз проф. др Милену Јовановић (Филолошки факултет) и проф. др Драгану Димитријевић – Међународне научне конференције „Античка драма”, која је одржана на Филозофском факултету од 31. октобра до 1. новембра 2008. године.

Заједно са проф. др Миленом Јовановић био је организатор Симпозијума „Античка драма” на Филолошком факултету у Београду, 22–23. октобра 2016. године.

2015. био је члан жирија за доделу књижевне награде „Доситејево златно перо“, коју Задужбина Доситеј Обрадовић додељује младим ауторима до тридесет година.

У Културном центру Београда (Галерија Артгет) 12. септембра 2017. Године говорио је о књизи Јована Христића *Дуго трагање за позориштем*.

Поводом четрдесетогодишњице смрти Милана Будимира, говорио је на Коларчевом народном универзитету 1. децембра 2015.

На представљању редовног кола СКЗ на Коларчевом универзитету говорио је у два маха: 2014, поводом књиге Секста Проперција *Прекратка је љубав ма кол’ко да траје* и 2017. поводом *Избраних списа* Лукијана из Самосате.

У литерарном додатку *Блиц* књига листа Блиц био је уредник за књижевнотеоријску књигу (2010–2014) и аутор великог броја приказа књига, махом из области класичних науке.

Рецензент је осам књига, чији које се баве античким темама, али и савременим филмом.

Основао је и руководио Драмском секцијом Филозофског факултета у Београду, која је у периоду од 2014. до 2016. године извела три комедије античких аутора: Менандровог *Намћора*, Плаутовог *Лажу* и *Трговца*. Прве две су са успехом изведене у Дому омладине Београда, а трећа у СКЦ-у. Такође је – заједно са проф. др Сандром Шћепановић и докторандом Јеленом Тодоровић – оснивач „БКК” – „Биоскопа код

класичара” који је приказивао филмове надахнуте античком трагедијом и, уопште, делима инспирисаним античким мотивима.

Закључно мишљење и предлог Комисије

Успешно спајајући у својој личности посвећеног класичара и креативног драматурга, Гордан Маричић вешто излази на крај и са научним чланцима и са брижљиво изабраним преводима. Оцене које добија на студентским евалуацијама сведоче о томе да је и врстан педагог. Разноврсне ваннаставне активности такође нас уверавају да је реч о стручњаку који своје знање ставља у службу промовисања грчке и римске књижевности, као и њеног наслеђа у српској култури.

Имајући у виду наведене чињенице, са задовољством предлажемо Изборном већу Филозофског факултета у Београду да др Гордан Маричић буде изабран у звање редовног професора на Одељењу за класичне науке Филозофског факултета.

У Београду, 7. 2. 2022.

ПОТПИСИ ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

др Војислав Јелић, редовни професор
Филозофског факултета у Београду
(председник комисије)

др Ненад Ристовић, редовни професор
Филозофског факултета у Београду

др Милена Јовановић, редовни професор у пензији
(Филолошки факултет Универзитета у Београду)

Г) ГРУПАЦИЈА ДРУШТВЕНО-ХУМАНИСТИЧКИХ НАУКА

С А Ж Е Т А К
РЕФЕРАТА КОМИСИЈЕ О ПРИЈАВЉЕНИМ КАНДИДАТИМА
ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ

І - О КОНКУРСУ

Назив факултета:
Ужа научна, односно уметничка област:
Број кандидата који се бирају:
Број пријављених кандидата: **1**
Имена пријављених кандидата:
1. **Гордан Маричић**
2. _____
.....

ІІ - О КАНДИДАТИМА

1) - Основни биографски подаци

- Име, средње име и презиме: **Гордан (Миленко) Маричић**
- Датум и место рођења: **18. 11.1964.**
- Установа где је запослен: **Филозофски факултет, Универзитет у Београду**
- Звање/радно место: **ванредни професор**
- Научна, односно уметничка област: **класичне науке с тежиштем истраживања: Античка књижевност**

2) - Стручна биографија, дипломе и звања

Основне студије:
- Назив установе: **Филозофски факултет, Универзитет у Београду**
- Место и година завршетка: **Београд, 1989.**
Мастер:
- Назив установе:
- Место и година завршетка:
- Ужа научна, односно уметничка област:
Магистеријум:
- Назив установе: **Филозофски факултет, Универзитет у Београду**
- Место и година завршетка: **Београд, 1994.**
- Наслов дисертације: **Типологија сатирске драме – антички развој и нововековна рецепција-**
- Ужа научна, односно уметничка област: **класичне науке**
Докторат:
- Назив установе: **Филозофски факултет, Универзитет у Београду**
- Место и година одбране: **Београд, 1999.**
- Наслов дисертације: **Антички мотиви у драмама Јована Христића и Велимира Лукића**
Ужа научна, односно уметничка област: **класичне науке**
Досадашњи избори у наставна и научна звања:
1995. асистент

2000. доцент
 2005. доцент (реизбор)
 2010. доцент (реизбор)
 2014. ванредни професор
 2019. ванредни професор (реизбор)

3) Испуњени услови за избор у звање редовног професора

ОБАВЕЗНИ УСЛОВИ:

	<i>(заокружити испуњен услов за звање у које се бира)</i>	оцена / број година радног искуства
1	Приступно предавање из области за коју се бира, позитивно оцењено од стране високошколске установе	
2	Позитивна оцена педагошког рада у студентским анкетама током целокупног претходног изборног периода	Од 4,5 на основним, до 5 на докторским студијама
3	Искуство у педагошком раду са студентима	27 и по година педагошког рада са студентима

	<i>(заокружити испуњен услов за звање у које се бира)</i>	Број менторства / учешћа у комисији и др.
4	Резултати у развоју научнонаставног подмлатка	На Одељењу за класичне науке Филозофског факултета у Београду предаје непрекидно од 1994. године (пуних 28 година). Прошао је сва звања, од асистента до ванредног професора, и држао наставу на сва три нивоа студија.
5	Учешће у комисији за одбрану три завршна рада на академским специјалистичким, односно мастер студијама	1. Нађа Лазич, <i>Грађанска непослушност у Софокловој Антигони</i> , 2021; 2. Милица Шпадијер, <i>Сатирикон на филму: Петронијев Рим духом и камером Федерика Фелинија</i> , 2014; 3. Јелена Милетић, <i>Кад је Данте срео Вергилија</i> , 2014.
6	Менторство или чланство у две комисије за израду докторске	1. Ментор – Ђурђина

дисертације	Шијаковић, Патња жене у Еурипидовим трагедијама, 2016 (докторски рад). 2.Члан комисије – Јована Шијаковић, Одисеја и алегоријска тумачења, 2016 (докторски рад). 3.Члан комисије – Јована Раденковић, Елегијско песништво као monumentum: питање односа римских елегичара према свом делу (докторски рад у току).
-------------	---

	<i>(заокружити испуњен услов за звање у које се бира)</i>	Број радова, сапштења, цитата и др	Навести часописе, скупове, књиге и друго
7	Објављен један рад из категорије М20 или три рада из категорије М51 из научне области за коју се бира.		
8	Саопштен један рад на научном скупу, објављен у целини (М31, М33, М61, М63)		
9	Објављена два рада из категорије М20 или пет радова из категорије М51 у периоду од последњег избора у звање из научне области за коју се бира.		
10	Оригинално стручно остварење или руковођење или учешће у пројекту		
11	Одобрен и објављен универзитетски уџбеник за предмет из студијског програма факултета, односно универзитета или научна монографија (са ISBN бројем) из научне области за коју се бира, у периоду од избора у претходно звање		
12	Један рад са међународног научног скупа објављен у целини категорије М31 или М33		
13	Један рад са научног скупа националног значаја објављен у целини категорије М61 или М63.		

14	Објављена један рад из категорије M20 или четири рада из категорије M51 у периоду од последњег избора из научне области за коју се бира. <i>(за поновни избор ванр. проф)</i>		
15	Један рад са међународног научног скупа објављен у целини категорије M31 или M33. <i>(за поновни избор ванр. проф)</i>		
16	Један рад са научног скупа националног значаја објављен у целини категорије M61 или M63. <i>(за поновни избор ванр. проф)</i>		
17	Објављен један рад из категорије M21, M22 или M23 од првог избора у звање ванредног професора из научне области за коју се бира		1.Ifigenija Radulović, Gordan Maričić, An Athenian as an emigrant and a foreigner as an immigrant in Athens: the case of Andocides and Lysias, in: S. Vukadinović, I. Radulović, S. Boškov (eds.), “Migrations from Antiquity to the Present Days” –Thematic Volume, Novi Sad: Faculty of Philosophy (2019), 433–444. M 14
18	Објављен један рад из категорије M24 од првог избора у звање ванредног професора из научне области за коју се бира. Додатно испуњен услов из категорије M21, M22 или M23 може, један за један, да замени услов из категорије M24 или M51		1.Гордан Маричић, Жељка Шајин, Мирјана Тодоровић, Читајући наново туђа писма: митски свет Овидијевих Хероида, <i>lucida intervalla</i>, 49 (2020), Filozofski fakultet, Beograd, 53–72. M 24
19	Објављених пет радова из категорије M51 у периоду од последњег избора из научне области за коју се бира. Додатно испуњен услов из категорије M24 може, један за један, да замени услов из категорије M51		1.Gordan Maričić, Željka Šajin, Ancient Greeks and Suicide in the Tragedies: Sophocles’ Ajax and Euripides’ Heracles, <i>Istraživanja, Journal of Historical Researches</i>, 31, Novi Sad 2020, 65–76. M 24 2.Гордан М. Маричић, Жељка Д. Шајин, Јавно купатило на подручју Домавије у светлу рудничке легислативе Римског царства, <i>Филолог</i>, Часопис за језик, књижевност и културу, Универзитет у Бањој Луци,

		Филолошки факултет, Бр. 20 (2019), 597–610. М 51 3.Гордан Маричић, Жељка Шајин, Дуги живот краља Освалда Велимира Лукића: антика, савременост, политика, <i>lucida intervalla</i>, <i>Časopis za klasične nauke</i>, 48 (2019), Filozofski fakultet, Beograd, 175–184. М 24 4.Gordan Maričić, Željka Šajin, The status of the coloni in the mining district of Vipasca in view of the provisions of the Lex metallis dicta, <i>Старинар</i>, 69, Књига LXIX, Београд 2019, 287–296. М 24 5.Gordan Maričić, Ifigenija Radulović, Jelena Todorović, Two Radio Dramas of Love, Hate and Revenge, <i>Istraživanja</i>, 29, Journal of Historical Researches, Faculty of Philosophy, Department of History, Novi Sad 2018, 176–191. М 24 6.Gordan Maričić – Marina Milanović, The Tragic Chorus in Ancient Times and Nowadays: Its Role and Staging, <i>Istraživanja</i>, Journal of Historical Researches, 27, Faculty of Philosophy, Department of History, Novi Sad 2015, 58–68. М 51 7.Gordan Maričić – Marina Milanović, For reading, watching and clapping: Sartre’s Dirty Hands and Hristić’s Clean Hands, <i>Istraživanja</i>, 26, Faculty of Philosophy, Department of History, Novi Sad 2015, 46–56. М 51 8.Гордан Маричић, Ана
--	--	---

			Шуменковић, Војислав Илић и Овидије: класициста и његова инспирација, <i>Зборник Матице српске за класичне студије</i>, Матица српска, Нови Сад 2015, 167–181. М 51 9.Ифигенија Радловић, Гордан Маричић, Против Ератостена или како је једно политичко убиство прошло некажњено, <i>Lucida intervalla</i>, <i>Časopis za klasične nauke</i>, 47 (2018), Filozofski fakultet, Beograd, 55–73. М 51 10.Јована Раденковић, Гордан Маричић, Катулова Песма 51 и Сапфин Фрагмент 31: дијалог или расправа, <i>ЕАП (Етноантрополошки проблеми)</i>, God. 13, Br. 2, Beograd 2018, 529–538. М 24
20	Цитираност од 10 хетеро цитата.		Maričić, G. (2008). <i>Satirska drama danas: teorija ili teatar?</i>, Beograd: NNK Internacional. 1.Столић, Д. Н. (2013). <i>Драмске обраде мита о Филоктету у западноевропској и српској књижевности</i>. Докторска дисертација. Београд: Универзитет у Београду, стр. 153, 160. 2.Obradović Ljubinković, V. (2016). <i>Koreodrama u Srbiji u 20. i 21. veku: rodna perspektiva</i>. Novi Sad : Pokrajinski zavod za ravnopravnost polova. Радловић, И., Маричић, Г. (2013). <i>Андокид, беседник који је једном погрешно</i>. ННК Интернационал.

		3.Kresoja, M. (2015). „Pravna retorika u studijskom programu obrazovanja pravnika”. <i>Pravne teme</i>, 3(6), 64–83. 4.Radulović, I. (2019) “Imagining the life after death: descent to the underworld in the greco-roman and byzantine literature”. <i>Jezici i kulture u vremenu i prostoru</i>, VIII/2: Filozofski fakultet Univerzitet u Novom Sadu, 250. Maričić, G., & Milanović, M. (2016). The Tragic Chorus in Ancient Times and Nowadays: Its Role and Staging. <i>Istraživanja, Journal of Historical Researches</i>, (27), 58-68. 5.Malilang, C. S. (2019). Mary, Esmeralda, and Frollo: A Hermeneutic Reading of “The Hunchback of Notre Dame–The Musical”. <i>Resital: Jurnal Seni Pertunjukan (Journal of Performing Arts)</i>, 20 (2), 61–69. Цитирано на стр. 64. 6.Minulescu, I. R. (2019). <i>The monster within: between the onset and resolution of the oedipal crisis</i>. Doctoral dissertation, Birkbeck, University of London, 124. Maričić, Gordan, Ifigenija Radulović, and Jelena Todorović (2018). “Two radio dramas of love, hate and revenge.” <i>Istraživanja, Journal of historical researches</i>. 29, 176-191. 7.Stevanović, L. (2021). Humour and Antiquity in Film: Roman Scandals and Monty Python’s Life of Brian. <i>Issues in Ethnology and Anthropology</i>, 16 (1), 135–154. Цитирано на стр. 137. Маричић, Г. (1998). Три драме о Филоктету (Софокле, Жид, Лукић), <i>Зборник Матице српске за класичне студије</i>, стр. 283–289. 8.Благојевић, М. (2020): „Мит као ангажман – фигура владара и фигура
--	--	---

		жртве (драме Јована Христића и Велимира Лукића)”, <i>Зборник матице српске за класичне студије</i>, 21–22, стр. 245–257. Maričić, G. (1999). <i>Antički motivi u dramama Jovana Hristića i Velimira Lukića</i>, Doktorska disertacija. Beograd: Univerzitet u Beogradu 9.Благојевић, М. (2020): „Мит као ангажман – фигура владара и фигура жртве (драме Јована Христића и Велимира Лукића)”, <i>Зборник матице српске за класичне студије</i>, 21–22, стр. 245–257. Maričić G. (2008). <i>Satirska drama danas: teorija ili teatar?</i>, NNK International, Beograd. 10.Кнежевић, М. (2020). <i>Агамемнон (представа) – трансформације гласа и покрета као основа за сценску поставку античке трагедије</i>. Докторски уметнички пројекат. Београд: Универзитет уметности у Београду. Цитирано на стр. 25. Maričić G. (2009): Euripid, Žan Anuj, Velimir Lukić: Tri Medeje, preveo Gordan Maričić, predgovor napisali Gordan Maričić i Srbislava Šahović-Mišić, Beograd: Paideia. 11.Шијаковић, Ђ. (2016). <i>Патња жене у Еурипидовим трагедијама</i>. Докторска дисертација. Београд: Универзитет у Београду, 193, 216, 225. 12.Шијаковић, Ј. (2012): „Рана људождерка. Одисеј код Хомера, Софокла и Велимира Лукића”, <i>Антика, савремени свет и рецепција античке културе: зборник радова</i>, Београд: Друштво за античке студије Србије, 485–501. Наведено у литератури на стр. 500. Maričić, G. (2012). „Pogovor”. Lucije Anej Seneka: Medeja.
--	--	--

			Beograd: NNK Internacional. 13.Димитријевић, Д. (2020). „Закони Дванаест таблица у Цицероновом филозофском дијалогу О законима”. <i>НОМОФУЛАЕ: Зборник радова у част Срђана Шаркића</i>, ур. Т. Илић, М. Божић, стр. 53–65. Цитирано на стр. 56. Maričić, Gordan, Marina Milanović (2016). “The Tragic Chorus in Ancient Times and Nowadays: Its Role and Staging”, <i>Istraživanja</i>, 27, 58–68. 14.Радуловић, И., Радуловић Петковић, И. (2019): „Аристофан у савременој грчкој адаптацији”, <i>Зборник матице српске за књижевност и језик</i>, 67, св. 2, стр. 355–369. 15. Radulovic, I (Radulovic, Ifigenija); Petkovits, IHR (Petkovits, Ismene Helen Radoulovits). (2019): Laughter from Hades: Aristophanic Voice Today. <i>Popular Entertainment Studies</i>, 10/1–2, p. 51–71. Maričić G. (2021). <i>Sofokle i njegova Antigona: stvaralac i tragedija kroz vekove</i>, NNK Internacional, Београд. 16.Knežević, V. (2021): “Hegel’s Antigone: Crisis and Collapse of The Ancient Greek Sittlichkeit”, <i>Women in Times of Crises</i> Edited by Irina Deretić, Faculty of Philosophy, University of Belgrade, Belgrade, p. 66.
21	Два рада са међународног научног скупа објављена у целини категорије М31 или М33		1.Др Гордан Маричић, др Жељка Шајин, Марко Валерије

			Марцијал: стварна и измишљена песничка аутобиографија, Антика некад и сад: домети цивилизације и траг антике, 12. међународни скуп, Зборник радова, Друштво за античке студије Србије, Београд 2019, 129–140. М 33 2.Гордан Маричић, Три српска превода Катулове Песме 51. (Никола Вулић, Катарина Антић-Рајчевић и Младен С. Атанасијевић), Међународни научни скуп Антика некад и сад: значај, улога и наслеђе кроз векове, Зборник радова са 11. скупа 2017, Друштво за античке студије Србије, Београд 2018, 155–163. М 33
22	Два рада са научног скупа националног значаја објављена у целини категорије М61 или М63		
23	Одобрен и објављен универзитетски уџбеник за предмет из студијског програма факултета, односно универзитета или научна монографија (са ISBN бројем) из научне области за коју се бира, у периоду од избора у претходно звање		1.Gordan Maričić, Sofokle i njegova <i>Antigona</i>: stvaralac i tragedija kroz vekove, NNK Internacional, Beograd 2020, 225 str. ISBN: 978-86-6157-092-6. 2.Гај Валерије Катул, <i>Мрзим и волим</i>, Изабране песме, Изабрали, с латинског превели, предговор и коментар написали Гордан Маричић и Јована Раденковић, Српска књижевна задруга, Београд 2018, 168 стр. ISBN: 978-86-379-1373-3.
24	Број радова као услов за менторство у вођењу докт. дисерт. – (стандард 9 Правилника о стандардима...)		М 13 – 2 М 14 – 1 М 24 – 6

ИЗБОРНИ УСЛОВИ:

(изабрати 2 од 3 услова)	Заокружити ближе одреднице (најмање по једна из 2 изабрана услова)
1. Стручно-професионални допринос	1. Председник или члан уређивачког одбора научних часописа или зборника радова у земљи или иностранству. Био је председник жирија за доделу књижевне награде „Мали Немо” часописа Свеске 2007. и 2008. године, као и члан жирија за доделу Стеријине награде часописа Сцена за театрологију 2008. године. У литерарном додатку Блиц књига листа Блиц био је уредник за књижевнотеоријску књигу (2010–2014). 2. Председник или члан организационог или научног одбора на научним скуповима националног или међународног нивоа. Био је један организатора – уз проф. др Милену Јовановић (Филолошки факултет) и проф. др Драгану Димитријевић – Међународне научне конференције „Античка драма”, која је одржана на Филозофском факултету од 31. октобра до 1. новембра 2008. године. С проф. др Миленом Јовановић организовао на Филолошком факултету у Београду међународни симпозијум „Античка драма”, који је одржан од 22. до 23. октобра 2016. године. 3. Председник или члан комисија за израду завршних радова на академским мастер или докторским студијама. Члан комисије за одбрану 1 докторске дисертације на Филозофском факултету у Београду. Члан комисије за одбрану 6 завршних мастер радова. 4. Руководилац или сарадник на домаћим и међународним начним пројектима. Сарадник-истраживач на 2 национална научна пројекта: 1. „Антички лексикон са рецепцијом антике код Срба” (у Матици српској, 2009–) 2. „Антика и античко наслеђе – нови увиди”, почев од 1.01.2021. године.
2. Допринос академској и широј заједници	1. Чланство у страним или домаћим академијама наука, чланство у стручним или научним асоцијацијама у које се члан бира. Члан је Матице српске. 2. Председник или члан органа управљања, стручног органа или комисија на факултету или универзитету у земљи или иностранству. Члан Савета Филозофског факултета и члан Комисије за докторске студије.

	3. Члан националног савета, стручног, законодавног или другог органа и комисије министарстава. 4. Учешће у наставним активностима ван студијских програма (перманентно образовање, курсеви у организацији професионалних удружења и институција, програми едукације наставника) или у активностима популаризације науке. Приредио је и уредио илустроване биографије два истакнута уметника: Миленка Маричића, ред. проф. глуме на Факултету драмских уметности, позоришног и телевизијског редитеља (<i>Jedan me je dečak tražio</i>, NNK Internacional, Beograd 2014; <i>Milenkonija</i> (predstava je moje biće, otvoreno i slobodno), NNK Internacional, Beograd 2017.) и Мирославе Чохаџић, костимографкиње и креаторке (<i>Želim da nikad ne prestanem da radim</i>, NNK Internacional, Beograd 2016). Оснивање и руковођење Драмском секцијом Филозофског факултета у Београду, која је у периоду од 2014. до 2016. године извела три комедије античких аутора: Менандровог <i>Намћора</i>, Плаутовог <i>Лажу</i> и <i>Трговца</i>. Маричић је адаптирао сва три комада, а сва три је и режирао: један сам, два са коауторкама. Прве две су са успехом изведене у Дому омладине Београда, а трећа у СКЦ-у. На основу Аристофанових комедија, са Коканом Младеновићем написао је <i>Мир</i> (изведен у Театру „Т” у Београду) 1996. и <i>Лисистрату</i> (премијера у Народном позоришту Републике српске у Бањој Луци) 1999. године. Његов препев Расинове <i>Андромахе</i> игран је у Театру „Бојан Ступица” од 2002. године. У оквиру програма Радиотеке, на Другом програму Радио Београда изведене су две драме рађене у Маричићевом преводу и адаптацији: Еурипидова <i>Медеја</i> (премијера – 16. јун 2019.) и Софоклов <i>Ајант</i> (премијера – 29. март 2020.). У припреми су Еурипидове <i>Феничанке</i> и <i>Херакле</i>. Заједно са проф. др Војиславом Јелићем учествовао је на трибини „Античка књижевност – од стварности ка миту” у Кући Ђуре Јакшића, 20. октобра 2020. године. Своју монографију <i>Софокле и његова Антигона: стваралац и трагедија кроз векове</i> представио је на Радио Београду 1, у емисији <i>Магазин на Првом</i> код Дубравке Марковић (11. септембар 2020.), као и у емисији <i>Маске</i>, аутора Гордане Ђурђевић на Радио Београду 2 (8. Октобар 2020.). У Културном центру Београда (Галерија Артгет) 12. септембра
--	--

	2017. Године говорио је о књизи Јована Христића <i>Дуго трагање за позориштем</i>. Поводом четрдесетогодишњице смрти Милана Будимира, говорио је на Коларчевом народном универзитету 1. децембра 2015. На представљању редовног кола СКЗ на Коларчевом универзитету говорио је у два маха: 2014, поводом књиге Секста Проперција <i>Прекратка је љубав ма кол'ко да траје</i> и 2017. поводом <i>Изабраних списа</i> Лукијана из Самосате. Уредник је књиге <i>Продавац магле (Апокрифни живот мојих пријатеља и познаника)</i> песника Ибрахима Хаџића (2018.), као и научне студије Бориса Хлебеца <i>Винчански корени писама европских и блискоисточних</i> (2021.) из издавачког програма куће NNK International из Београда. Аутор је рецензија за књиге: 1. Лукијан из Самосате, <i>Изабрани списи</i>, приређивање, превод са старогрчког и напомене Дејан Ацовић, Предговор Ил Аккад, СКЗ, Београд 2017. 2. Aleksandar S. Janković, <i>Redefinisanje identiteta (Istorija, zablude, ideologije u srpskom filmu)</i>, Filmski centar Srbije – FDU, Beograd 2017. 3. Епиктет, <i>О питањима карактера и моралног избора</i>, Избор, превод и предговор Челица Миловановић, СКЗ, Београд 2019. 4. Lada Stevanović, <i>Antika i mi(t), Preispitivanje dominantnih tokova recepcije antike</i>, Etnografski institut SANU – Karpos, Beograd 2020. 5. Antonio Bonfini, <i>IV dekada, Rerum Ungaricarum decades</i>, uvod, prevod, komentari Milica Kisić, Filozofski fakultet, Novi Sad 2020. 6. Јелена Пилиповић, <i>Врт од слова</i>, Платонова мисао и Вергилијева идилична поезија, Службени гласник и Филолошки факултет, Београд 2020. 7. Богољуб Шијаковић – Ђурђина Шијаковић Майданик, <i>Философија живота и хеленска агонистика</i>, О раним радовима Милоша Ђурића, Гномон, центар за
--	--

	хуманистику, Београд – Институт за српску културу, Никшић 2021. 8. Tit Makcije Plaut, <i>Sedam komedija</i>, Prevod s latinskog, predgovor i napomene Dejan Acović, IPC Media, Beograd 2021. Такође је писао рецензије за чланке објављене у часописима: <i>Etnoantropološki problemi (EAP), Гласник Етнографског института САНУ, Синеза (Synesis)</i>, часопис за хуманистичке и друштвене науке Филозофског факултета Универзитета у Бањој Луци. Маричићева збирка песама <i>Пенелопа залуд ткала</i> (NNK Internacional, Beograd 2016.) је на конкурс Министарства за културу препоручена за откуп библиотекама у Србији. 5. Домаће или међународне награде и признања у развоју образовања или науке. За књигу <i>Литерарије</i> (NNK Internacional, Beograd 2009.) добио је „Награду Веселин Лучић” за најбоље књижевно остварење наставника и сарадника на Универзитету у Београду објављено у 2009. години.
3. Сарадња са другим високошколским, научноистраживачким установама, односно установама културе или уметности у земљи и иностранству	1. Руковођење или учешће у међународним научним или стручним пројекатима и студијама 2. Радно ангажовање у настави или комисијама на другим високошколским или научноистраживачким институцијама у земљи или иностранству, или звање гостујућег професора или истраживача. Члан жирија за доделу „Доситејевог златног пера”, књижевног конкурса за младе ауторе до 30 година у Задужбини Доситеја Обрадовића (2015). Своје научне резултате Гордан Маричић представио је и на јавним предавањима: <i>Аристофан и његове Птице</i> на Академији за примењену уметност 2006. и <i>Атичка комедија и сатирска драма</i> на Факултету драмских уметности 2009. године. 3. Руковођење радом или чланство у органу или професионалном удружењу или организацији националног или међународног нивоа. 4. Учешће у програмима размене наставника и студената. 5. Учешће у изради и спровођењу заједничких студијских програма 6. Предавања по позиву на универзитетима у земљи или иностранству.

***Напомена:**

На крају табеле кратко описати заокружену одредницу

Успешно спајајући у својој личности посвећеног класичара и креативног драматурга, Гордан Маричић вешто излази на крај и с научним чланцима и с брижљиво изабраним преводима. Оцене које добија на студентским евалуацијама сведоче о томе да је и врстан педагог. Разноврсне ваннаставне активности такође нас уверавају да је реч о стручњаку који своје знање ставља у службу промовисања грчке и римске књижевности, као и њеног наслеђа у српској култури.

Имајући у виду наведене чињенице, предлажемо да др Гордан Маричић буде изабран у звање редовног професора на Одељењу за класичне науке Филозофског факултета Универзитета у Београду.

III - ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ И ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ

Пошто смо прегледали и проценили поднету документацију, Комисија је закључила да пријављени кандидат за радно место редовног професора за ужу научну област Класичне науке, тежиште истраживања: античка књижевност на Филозофском факултету Београду, проф. др Гордан Маричић квалитетом и обимом радова, као и ангажовањем у настави и у ваннаставним активностима на Факултету и ван њега успешно и предано испуњава све потребне услове. Дакле, Комисија једногласно предлаже Изборном већу Филозофског факултета Универзитета у Београду да проф. др Гордан Маричић буде изабран у звање у редовног професора на Одељењу за класичне науке.

У Београду, 7. 2. 2022.

ПОТПИСИ ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

др Војислав Јелић, редовни професор
Филозофског факултета у Београду
(председник комисије)

др Ненад Ристовић, редовни професор
Филозофског факултета у Београду

др Милена Јовановић, редовни професор у
пензији (Филолошки факултет Универзитета
у Београду)

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ
ЗЈ 05/2-7 бр.
Београд, 01.03.2022. године

На основу члана 21. став 1. тачка 8. Правилника о начину и поступку стицања звања и заснивања радног односа наставника Универзитета у Београду („Гласник Универзитета у Београду“ бр. 200/2017 и 210/2019) и члана 210. Статута Универзитета у Београду - Филозофског факултета (број: 1/26-2 од дана 23.11.2018. године), издајем следећу:

ПОТВРДУ

Др Гордану Маричићу, кандидату предложеном одлуком Изборног већа Факултета број ВЛ/ПС 05/4-02 бр. 319/1-III/3 од дана 25.02.2022. године за избор у звање редовног професора за ужу научну област Класичне науке, тежиште истраживања: Античка књижевност, **није изречена мера Јавне осуде за повреду Кодекса професионалне етике** на Универзитету у Београду-Филозофском факултету.

1. Ову потврду доставити надлежном већу Универзитета.
2. О спровођењу ове Потврде стараће се Одсек за правне и кадровске послове.

Доставити:
-Именованом
-Стручној сарадници за радне односе
-Архиви

ДЕКАН ФИЛОЗОФСКОГ ФАКУЛТЕТА

Проф. др Данијел Синани

Изјава о изворности

Име и презиме кандидата: Гордан Маричић

Сагласно члану 26. став 3. Кодекса професионалне етике Универзитета у Београду,

ИЗЈАВЉУЈЕМ

- да је сваки мој рад и достигнуће, изворни резултат мог интелектуалног рада и да тај рад не садржи никакве изворе, осим оних који су наведени у раду,
- да нисам кршио/ла ауторска права и користио/ла интелектуалну својину других лица.

Потпис аутора

У Београду, 12.01.2022. године
